

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-608/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača DEJANA VASILJEVIĆA iz Slavenskog Broda, Savska ulica 124, OIB: 47638384578, odlučujući o žalbi vjerovnika HANZA MEDIA d. o. o. iz Zagreba, Koranska 2, OIB: 79517545745, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i Partneri iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalne službe u Novoj Gradiški poslovni broj 31. Sp-1070/2019-9 od 03. siječnja 2020. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 30. ožujka 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Hanza Media d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu, Stalne službe u Novoj Gradiški poslovni broj 31. Sp-1070/2019-9 od 03. siječnja 2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I. izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Dejana Vasiljevića iz Slavenskog Broda, Savska ulica 124, OIB: 47638384578 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je isti potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u izreci.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Hanza Media d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14

i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da u obrazloženju pobijanog rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te da je izreka te odluke u proturječju s njezinim obrazloženjem, jer da u izreci rješenja nije točno određena visina novčanih obveza po osnove glavnice, kamata i naknada kojih se po pojedinoj osnovi potrošač oslobađa, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Osim toga, navodi da je sud prvog stupnja prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno primijenio odredbu članka 8. ZPP-a.

Nadalje ističe da je donošenjem pobijane odluke pogrešno primijenjena odredba članka 79.a stavak 2. alineja 1. i 2. ZSP-a, te da je ista donesena dana 03. siječnja 2020. godine, ali da se iz nje ne može utvrditi kada je osnova stečajnog vjerovnika poslana Financijskoj agenciji.

Vjerovnik navodi da je sud prvog stupnja prilikom utvrđivanja vrijednosti potrošačeve imovine propustio primijeniti odredbu članka 24. stavak 3. ZSP-a, tj. da nije izvršio uvid u odgovarajuće registre, upisnike i očevidnike.

Nastavno ističe da je potrošač u smislu odredbe članka 2. stavak 2. ZSP-a, u vezi s odredbama članka 79.b stavak 2. i 13. stavak 2. ZSP-a nepošten, jer nije dostavio popis svoje imovine, a da je to pretpostavka za njegovo oslobođenje od preostalih obveza.

Osim toga, navodi kako je imovina puno širi pojam od onoga što smatra prvostupanjski sud, te da se ukupna provjera potrošačeve imovine ne može utvrditi samo na temelju podataka koje je sudu dostavila Financijska agencija, a da je nejasno što je sud smatrao pod pojmom "vanjska provjera".

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, u smislu odredbe članka 79.g stavak 1. ZSP-a, jer da sud prvog stupnja nije nedvojbeno utvrdio postoji li imovina potrošača čija vrijednost ne prelazi iznos od 10.000,00 kuna, a koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, te je pogrešno utvrdio da je potrošač pošten.

Iz navedenih razloga predlaže da se to rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, a u prilog žalbenim navodima dostavlja više odluka (rješenja) ovog drugostupanjskog suda.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije utvrđuje da je Financijska agencija (u nastavku teksta: Fina) podnijela tom sudu dana 19. ožujka 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, te da isti nije u smislu odredbe članka 79.b ZSP-a dostavio popis svoje imovine, pa da se ima smatrati da je izjavio kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

Na temelju uvida u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Fina (u nastavku teksta: Očevidnik), utvrđuje da je potrošač u neprekidnoj blokadi u trajanju

od 2365 dana, te da ima evidentirane tražbine iz osnova za plaćanje navedenih u točki III. izreke pobijanog rješenja u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, kao i da u razdoblju duljem od tri godine ima osnove za plaćanje koje je Fina brisala iz Očevidnika u skladu s odredbom članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, a koje tražbine zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Nadalje utvrđuje da protiv potrošača nisu u tijeku ovršni postupci, te da isti nije imao nikakvog dohotka niti drugih primanja u 2017., 2018. i 2019. godini, dok je u 2016. godini primao socijalne potpore, ali da se iste u smislu odredbe članka 60. ZSP-a ne uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja vrijednosti njegove imovine, jer da se nad takvom imovinom ne može provesti ovrha.

Na temelju izvršene vanjske provjere utvrđuje i da potrošač nema druge imovine, kao niti nekretnina u svojem vlasništvu, te da njegovi vjerovnici nisu u povodu poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Stoga utvrđuje da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članaka 79.a stavak 2. i 3., 79.f stavak 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, utvrđeno je da u provedenom postupku i prilikom donošenja pobijane odluke nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, a to stoga jer navedeno rješenje nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

U vezi toga neosnovano žalitelj ističe kako u izreci navedenog rješenja nije točno određena visina novčanih obveza po osnove glavnice, kamata i naknada kojih se po pojedinoj osnovi potrošač oslobađa.

Isto tako, nije ostvarena niti bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 1. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 8. ZPP-a, na koju sadržajem žalbe ukazuje vjerovnik, jer sud prvog stupnja prilikom ocjene provedenih dokaza nije postupio protivno potonjoj odredbi ZPP-a.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, kao i da je u neprekinutom razdoblju duljem od tri godine imao osnove za plaćanje koje je Fina brisala iz Očevidnika u skladu s odredbom članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, a koje tražbine zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna (članak 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a).

Pri tome pogrešno vjerovnik smatra da je za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača potrebno da sve osnove za plaćanje i to svih vjerovnika budu evidentirane u

razdoblju koje je trajalo duže od tri godine, jer je u smislu odredbe članka 79.a stavak 2. alineja 2. ZSP-a dovoljno da je postojala barem jedna evidentirana neizvršena osnova za plaćanje kroz gore naznačeno vremensko razdoblje, a koja pretpostavka je u konkretnom slučaju ispunjena, slijedom čega na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne utječe to što bi osnova za plaćanje iz koje potječe žaliteljeva tražbina u odnosu na koju je sud prvog stupnja oslobodio potrošača njegovih obveza bila evidentirana u Očevidniku kroz razdoblje koje je kraće od tri godine.

Isto tako, pravilno je i utvrđenje suda da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, koje činjenice su utvrđene pravilnom primjenom odredbe članka 79.f stavak 2. ZSP-a, pa je neosnovano pozivanje žalitelja na odredbu članka 24. stavak 3. ZSP-a.

To stoga jer sud prvog stupnja u situaciji kada vjerovnici potrošača nisu u povodu poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, niti su u tom smislu dostavili odgovarajuće dokaze, nije trebao provoditi bilo kakve druge dokaze na okolnost vrijednosti potrošačeve imovine.

Neosnovano vjerovnik ističe i da je potrošač u konkretnom slučaju bio nepošten.

Naime, iz sadržaja prvostupanjskog spisa proizlazi da se potrošač nije izjasnio da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom, niti je popisao tu imovinu (članak 79.c stavak 3. ZSP-a), ali budući da iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da isti ima ovršivu imovinu čija je vrijednost manja od 10.000,00 kuna, to se ne može smatrati da je on nepošten.

Takvo stajalište ovog drugostupanjskog suda u skladu je sa zaključkom usvojenom na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenoga 2019. godine, te objavljenog na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, slijedom čega je neosnovano pozivanje vjerovnika na stajališta ovog drugostupanjskog suda o (ne)poštenju potrošača izražena u priloženim odlukama, jer su iste donesene prije gore navedenog sastanka.

S obzirom na navedeno, za odluku o žalbi nisu od značaja preostali žalbeni navodi.

Stoga je pravilnom primjenom odredbe članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučeno kao u izreci pobijanog prvostupanjskog rješenja.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi ožalbenu odluku, u skladu s odredbom članka 380. točka 2. ZPP-a.

U Rijeci 30. ožujka 2020.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17895-314c5**

Kontrolni broj: **0d6ef-35214-b1e57**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.